

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 90.698 van 8 november 2000

A. 92.362/VIII-1804

In zake : **VERSTEEGEN** Eliane,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1050 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Financiën.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 5 juni 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij Eliane VERSTEEGEN vraagt dat aan de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Financiën, de tenuitvoerlegging van arrest nr. 82.990 van 20 oktober 1999 wordt opgelegd, op verbeurte van een dwangsom van 50.000 frank per dag te rekenen van het ogenblik waarop het arrest tot stand komt en totdat de verwerende partij haar beslissing intrekt die genomen is op een onbekende datum door een onbekende overheid, om op 31 januari 1996 's avonds een einde te maken aan de uitoefening van haar hoger ambt in het C.T.K. van Brussel I Vennootschappen;

Gezien de nota met opmerkingen van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 1 september 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 6 oktober 2000;

Gelet op de kennisgeving van deze beschikking en van het verslag aan de partijen;

Gehoord het verslag van Mevrouw GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. MOLITOR, loco Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van de heer GOBELNY, inspecteur bij een fiscaal bestuur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende gegevens dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot het opleggen van een dwangsom :

1. Verzoekster, die adjunct-verificateur is bij het Ministerie van Financiën, oefende sinds 1 juli 1992 het hoger ambt van adjunct-control uit in het Centraal Taxatiekantoor (C.T.K.) van Brussel I Vennootschappen. Over die aanwijzing, waartoe de gewestelijk directeur besloten had, heeft het college van dienstcheefs advies uitgebracht, waarna die aanwijzing door de Minister van Financiën is bekrachtigd.

2. Verzoekster is van 8 tot 24 februari 1995, en vervolgens van 25 februari tot 24 november 1995 afwezig geweest wegens ziekte.

3. Op 24 februari 1995 heeft de gewestelijk directeur van de Administratie der Directe Belastingen, directie Brussel I Vennootschappen, beslist een einde te maken aan de uitoefening van het hoger ambt van verzoekster; verzoekster is per brief van 26 september 1995 in kennis gesteld van de motieven van die beslissing. Ze heeft een beroep tot nietigverklaring ingesteld. Bij arrest nr. 82.990 van 20 oktober 1999 is de beslissing van 24 februari 1999 nietig verklaard.

4. Ondertussen had verzoekster op 9 maart 1995 een mutatie "als adjunct-verificateur naar de directie Invordering Brussel" aangevraagd en de wens

geuit om "op het ontvangkantoor Woluwe, Hertogstraat, te werken, aangezien dat kantoor dicht bij (haar) woonplaats ligt". De betrokkene had nog andere mutatieaanvragen ingediend waarvan ze afgezien heeft bij brief van 5 december 1995.

Bij beslissing van de directeur-generaal van de Administratie der Directe Belastingen van 25 januari 1996 is verzoekster met ingang van 1 februari 1996 als adjunct-verificateur gemuteerd naar de directie Invordering Brussel. Ze heeft tegen deze beslissing geen bezwaar ingebracht.

5. Op 16 december 1999 heeft de raadsman van verzoekster aan de Minister van Financiën een aangetekende brief toegezonden; nadat daarin herinnerd is aan het voormelde arrest nr. 82.990, wordt in deze brief het volgende gesteld :

" Uit dit arrest, dat een absoluut gezag van gewijsde heeft, kan worden afgeleid dat mijn cliënte geacht wordt altijd haar hoger ambt van adjunct-controleur bij het Centraal Taxatiekantoor Brussel I Vennootschappen te hebben uitgeoefend.

De conclusie die hieruit dient te worden getrokken is dat mijn cliënte in staat moet worden gesteld de uitoefening van haar ambt te hervatten, en dat, afgezien van enig moreel nadeel, de Belgische Staat, anderzijds, van maart 1995 tot heden :

- achterstallige toelagen voor de uitoefening van een hoger ambt ;
- achterstallige premies voor bezoeken ter plaatse;
- achterstallige vormingspremies verschuldigd blijft.

(...)

Hierbij verzoek ik u en maan ik u zo nodig aan mij de afrekening mede te delen van de achterstallen die aan mijn cliënte verschuldigd zijn en haar ... te betalen".

De Minister van Financiën heeft op 6 januari 2000 ontvangst gemeld van deze brief.

6. Op 16 februari 2000 heeft de raadsman van verzoekster de minister herinnerd aan zijn brief van 16 december 1999.

7. Bij een nota van 5 april 2000 verstrekt de Administratie aan de minister de nodige gegevens met het oog op een antwoord op die brief.

Dezelfde dag heeft de gewestelijk directeur verzoekster van het volgende in kennis gesteld : "... is op 31 januari 1996 's avonds een einde gemaakt aan de uitoefening van het hoger ambt dat ze uitoefende bij het CTK Brussel I Vennootschappen (beslissing van 8 juli 1992).

Deze beslissing wordt gemotiveerd door de omstandigheid dat haar op 1 februari 1996, ingevolge haar aanvraag, een mutatie naar het ambtsgebied van de directie Brussel Invordering toegekend is.

In het belang van de dienst moet een waarnemend ambtenaar immers gekozen worden binnen het ambtsgebied van de gewestelijke directie waar het hoger ambt moet worden uitgeoefend, door een ambtenaar die werkt in een dienst die behoort tot de betrokken sector (in casu de sector Taxatie).

Het ministerieel besluit betreffende de intrekking van het hoger ambt wordt haar later toegezonden".

Op de datum van de terechtzitting was de zaak nog altijd niet om advies aan het college van dienstchefs voorgelegd.

8. Op 18 april 2000 heeft de raadsman van verzoekster een nieuwe brief aan de minister toegezonden met het verzoek niet in te gaan op het voorstel van de Administratie;

Overwegende dat uit wat gesteld wordt over het onderwerp en het dispositief van de vordering, volgt dat, volgens verzoekster, om de wettelijkheid te herstellen ingevolge arrest nr. 82.990 van 20 oktober 1999, de verwerende partij de beslissing van de gewestelijk directeur van 5 april 2000 zou moeten intrekken;

Overwegende dat, zonder dat hoeft te worden onderzocht of uit het voormelde arrest nr. 82.990 voor de verwerende partij de verplichting voortvloeit om ervan af te zien een nieuwe beslissing te treffen waarbij een einde gemaakt wordt aan het hoger ambt van verzoekster, dient te worden vastgesteld dat de laatstgenoemde het bepaalde in artikel 36, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en in artikel 3, 4°, van het koninklijk besluit van 2 april 1991 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State inzake de dwangsom niet heeft nageleefd; dat immers de enige aangetekende brief die ze aan de minister toegezonden heeft de brief van 16 december 1999 is, die alleen een aanmaning bevat die uitsluitend betrekking heeft op de mededeling van een afrekening en op de betaling van geldsommen; dat de brief van 18 april 2000 niet ter post aangetekend is en overigens geen aanmaning bevat om een handeling in te trekken, maar alleen het verzoek om niet in te gaan op een voorstel van de Administratie; dat de vordering tot het opleggen van een dwangsom niet ontvankelijk is;

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op acht november tweeduizend door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M. -Cl. HONDERMARCQ.

J. -Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.